

Väikemees päästis tiigist klassivenna

Kadri Haavajõe

[kadri.haavajoe\(at\)virumaateataja.ee](mailto:kadri.haavajoe(at)virumaateataja.ee)

Läinud esmaspäeva õhtul aitas Rakvere põhikooli I klassi õpilane tiigist välja oma klassivenna. Noormehed lähevad oma elu esimesele koolivaheajale vastu suure õppetunniga.

Rakvere põhikooli I klassi blogisse kirjutas klassijuhataja Anneli Siitas kolmapäeval, 21. oktoobril sissekande, kus seisis: "Meie klassi Artur sai hakkama tõelise kangelasteoga, päästes külma tiigivette kukkunud klassivenna. Koolis rääkisime õnnetusest väga põhjalikult ja loodame, et selliseid asju meie klassi lastega enam kunagi ei juhtu. Arturile suur-suur aitäh."

Nimelt läks Sten Sarap koos oma kahe klassiõega nädala alguses pärast pikapäevavõõru kella 16 ajal kodu poole, möödudes ka Kastani tänava ääres olevatest tiikidest. Seal aga otsustati hakata õunu sõidutama.

"Et nad keeraks ära vooluga," kirjeldas Sten ise mängu. Klassivend Artur Piispea oli tulnud Rakvere rahvamajast rahvatantsutrennist ja näinud, et sõbrad on õues. Saanud loa vanematelt kaaslastega liituda, läks ta samuti välja.

Et üks õunaviss ujuda ei tahtnud, liikus Sten kaldale lähemale. "Selle ääre peale, kivimüüri peale. Seal olid rohutükid, ma arvasin, et seal on põhi all, aga ei olnud, ja kukkusingi vette," meenutas ta.

Sten kukkus tiiki koos oma suure koolikotiga. "Siis tulin mina jooksuga," ütles Artur. Ta andis Stenile käe ja vedas teda tiigis madalama koha poole, sealt sai Sten juba sõbra abiga välja ronitud. "Sten oli ise ka tubli, aitas kaasa," rõhutas klassijuhataja Anneli Siitas. "Elu eest aitas," arvas Artur.

Ehmatus oli aga poistel suur. Vette kukkunud Sten rääkis, et enda arvates oli ta vees kinni hoidnud ka oma vihmavarjust, kuid välja ronides sai aru, et asi, millest ta kõvasti kinni hoidis, oli hoopis puuks.

"Kooliasjad said natuke märjaks. Õpikud olid mapi vahel, need jäid peaaegu kuivaks," rääkis ta.

Sten praegu veel ujuda ei oska, kuid alates II klassist hakkavad nad kõik terve klassiga ujumist õppima.

"Kui Sten koju jõudis, oli ta veest tilkunud," vahendas klassijuhataja Anneli Siitas vanematelt kuuldot. Artur oli nii tubli, et pakkus sõbrale võimalust tema juurde tulla, sest Arturi kodu oli lähemal, kuid Sten otsustas ikkagi oma koju minna.

Ja õhtul käis ta koos vanematega Arturil külas teda tänamas, järgmisel päeval Sten kooli ei läinud, et juhtunust natuke kosuda.

"Kõik klassis kallistasid ja tänasid Arturit. Rääkisime sellest, millised ohud on ja kuidas käituda siis, kui jää nõrk on," rääkis klassijuhataja Anneli Siitas.

Ka veerandi lõpuaktusel tänati Arturit ja talle anti kooli logoga uhke võtmehoidja.

Poisid on nüüd mõistagi veel suuremad sõbrad, kui enne.